

לקיי
שעון חורף!



הדלקת נרות: 17:26
יציאת השבת: 18:17
רבינו תם: 18:58

ע"פ אופק תל אביב
י"ח באדר התשפ"ג



טוב להסות בה'



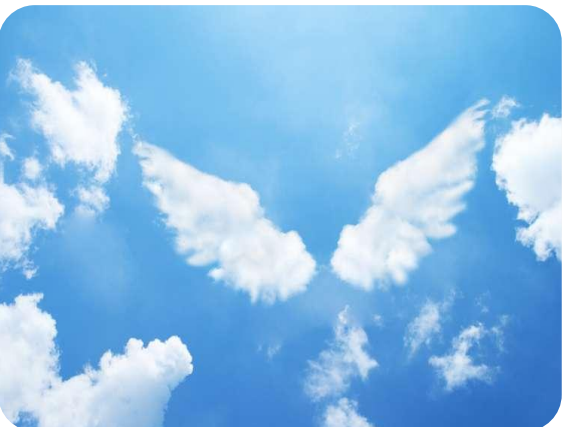
831

מלאכי הבושה

כי תשא התשפ"ג

אחשוורוש עושה משתה גדול בו הוא מוציא את כלי בית המקדש ולובש את בגדי הכהן הגדול. באותו רגע, יצאה בת קול משמיים ואמרה (מגילה י"ב): "המלכים שלפניך השתמשו בכלי בית המקדש ומתו, וכעת גם אתה חוטא בעוון זה – על כך תיענשו". ובמה נענש על כך?...

אומרת הגמרא: "החל השטן מרקד ביניהן והרג את ושת". זה היה עונשו שמתה אשתו. שואל הגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל: "הרי אחשוורוש הוא זה שחטא ועל כן העונש מגיע לו, ומדוע פטרוהו מהעונש והביאו זאת על אשתו?". תשובה נוראה ומבהילה עונה הגאון ואומר: "רבותינו מספרים כי ביום השביעי למשתה, איבד אחשוורוש את דעתו והחל להשתכר לעיני הכל.



"ויהי ביום השביעי כטוב לב המלך ביי"ן" – אומרים חז"ל (מגילה י"ב) כי בשעה שראתה ושת את בעלה אחשוורוש משתטה ומתבזה לעיני כל, החלה לזלזל בו ולביישו, וכך אמרה לו: "אחשוורוש – שומר הסוסים (זה היה תפקידו לפני כן), אבא שלי היה שותה יין בכמות של אלף אנשים ולא השתכר ואיבד את עצמו, ואתה על ידי מעט יין השתכרת ונשתטית".

כך אמרה לו לעיני כל עבדיו והעם שהיה סביבו. אומר הגאון: אכן הגזירה היתה צריכה לפגוע בו והיה צריך למות, אך כיוון שקיבל ביזיונות והבושה לעיני הסובבים – התבטלו מעליו כל הגזירות הרעות, ויצא ממוות לחיים! כה גדולה ונוראה היא מעלת המתבזה לעיני הרבים.

מכאן אומרים בשם האדמו"ר רבי יחזקאל מקוזמיר זצ"ל, כי נאמר במגילה (א, יח): 'זכדי בזיון וקצף' – כלומר, "הביזיון יהי די, בכדי לכפר על הקצף". שהביזיונות מבטלין את כל הצרות. נורא עוד יותר, אומרים בעלי המוסר, כי בשעה שציווה אחשוורוש להביא את ושת למשתה לעיני כל – הרי שהיא סירבה לבוא בצורה כזו כיוון שגדל לה זנב (קרן או צרעת לשאר הדעות).

אך אם ושת היתה מגיעה במצב זה והיתה מתבזית ומתביישת בקבים – הרי שאותן ביזיונות היו מכפרים לה על כל חטאיה, ולא היתה מקבלת את עונש המוות כלל וכלל! פלא פלאות. בילקוט המדרשים (ערך רבנו הקדוש) מביא מעשה מדהים: "רב הונא חלה ומאד עד שנפטר מן העולם במוות קליני. לאחר כמה ימים חזר באורח פלא לחיים והחל לספר לתלמידיו: "בניי, דעו לכם שהייתי בעולם העליון, וברצוני לומר לכם – כי אשרי מי שאינו עומד על מידותיו.

בשבועה, כי ראיתי כיצד באו כיתות של מלאכי השרת ולימדו עליי זכות כדי שאחזור לעולם – ובית דין של מעלה לא קיבלו מהן. מלאכי השרת הציגו את המעשים הטובים שלי – אך הן לא היו מספיקים בשביל להשיבני לעולם. עד שלפתע, הגיע מלאך אחד ואמר: "דעו לכם כי היהודי שעומד לפניכם מעולם לא עמד על מידותיו". ומיד כשאמר זאת, פטרוני ממיתה לחיים וחזרתי לעולם הזה". כמה גדול כוח הוויתור, ההבלגה והשתיקה נגד הביזיון והבושה – שכל הצרות מתבטלות מעל האדם. את המעשה המדהים הבא סיפר הרב אשר קובלסקי שליט"א: "היה זה בחודש אלול תש"פ. הקורונה הכתה בעולם, כשאנשים נכנסים לבידודים וסגרים על מנת לא להדביק אחד את השני. והנה, יהודי אחד מהעיר בני ברק, נדבק בנגיף בצורה קלה ב"ה בזמן יום הכיפורים, כך שבלייל הושענא רבא סיים את זמן הבידוד שנכפה עליו בביתו. – ההמשך בעמוד 4 –

לרפואה פרנסה
והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דביר בן רויטל. ליאור בן פרידה. אריאל בן רויטל. שרה חיה רפאלה בת רחל. ניסים חיים רחל בן לטיפה.

זיווג הנזר: ניר ואודליה בני ציפורה.

זשב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. הדר בת נחמה. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רותמה.

לעילוי-נשמות: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. הרב שמעון בעדני בן חביבה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יה. גבריאל בן סמינה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן גליה. פרחת בת טובה. עלוזה בת מזל טוב מלכא. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שלמה בן סעדיה זנדאני. רוני אהרון בת מזל מלכה. עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמור. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. סוזן שושנה בת חביבה.

העלון אנדקס
לעילוי נשמות
אסתר בת מנחם
ת.נ.צ.ב.ה

כמה כסף לתת בחתונות?

1 מצוה לעשות לכבוד החתן והכלה דברים מצחיקים כדי לשמחם, ושכר המשמח גדול ועצום מאוד. אומנם יש להימנע מליצנות יתירה ומהוללות.

ובעניין מתנות לחתונה - אדם שמביא מתנה מכובדת לחתן, יצא ידי חובת המצוה לשמחו, אומנם אם משתתף בסעודה ולא הביא מתנה, או שהביא מתנה זעומה - הרי הוא גוזל את החתן ומפסידו, ובודאי שלא יצא ידי חובתו לשמח חתן וכלה (חופה כהלכה) בשם הגר"ע יוסף זצ"ל. ***

מתנה מכספי מעשר

2 אדם שהוזמן לחתונה, אין לו לתת מתנה לחתן מכספי מעשר. ורק אם ידוע לו שמצבו הכלכלי של החתן אינו טוב, ורוצה להוסיף ולתת לו מתנה מכובדת מכספי מעשר, רשאי לעשות כן, ולצדקה תחשב לו. לפיכך אם בדרך כלל הוא נותן לחתן מתנה בסך של מאה שקלים, וכעת רצונו להוסיף עוד 100 ₪ למתנה, יתן מאה שקל מכספו, ואת המאה הנוספים, רשאי לתת מכספי מעשר. (עשרה זהב, זייצבור יוסף) אומנם אם ידוע לו שהחתן יחזיר לו בשמחות

שלו את אותו סכום כסף שקיבל, צריך להודיע לו, שהוסיף לו סכום מסוים מכספי מעשר, כדי שהחתן לא ירגיש מחויבות להחזיר לו סכום זה. ***

להרים חתן על השולחן

3 כאשר משמחים את החתן, יש לזהר שלא לשמחו בדברים שעלולים לגרום לו סכנה, כגון שמרימים אותו על שלחן ומסובבים אותו, או שמשכיבים אותו בתוך מפת שלחן ומקפיצים אותו באוויר וכדומה, ויש להימנע מכך, וישמחוהו בדרך אחרת. ***

שירים לחתן בשעה מאוחרת

4 כאשר עורכים סעודת שבע ברכות, יש להזהר שלא לשיר בקול רם לאחר השעה 11 בלילה, מפני שמפריעים לשכנים לישון. ומי שמרעיש לאחר השעה 11, אפילו שכונתו לקיים מצות שמחת חתן וכלה, הרי זו מצוה באה בעבירה. ***

הושבת החתן בראש השולחן

5 יש להושיב את החתן בראש השולחן בכל סעודה של שבעת ימי המשתה, בין בסעודה הנעשית בבית החתן ובין בסעודה שנעשית בבית אחר, כדי לכבדו בכבוד הראוי לו.

הרה"ג רמז דוידוף / קונטרס 'זתפקדנו'

1 כתב רבי אליהו גוטמאכר (הגהות למסכת שבת דף ק"ל) כי בזמן שהתינוק בוכה מצער המילה, עת רצון היא, ועוד מובא בלשוננו: "וגם יכוון כל אדם על צרותיו בעת בכי הנימול מיסורי המילה, שכל זה עולה בלי מונע מכל קליפה ועל זה נאמר "כי שמע ה' קול בכי" - בכי הילד הנימול, "שמע ה' תחינתי, ה' תפילתי יקח", וכל זאת משום שהילד סובל אז מחמת מצווה ושערי שמים נפתחים.

2 כותב רבנו החיד"א בספרו 'מדבר קדמות':

★ סגולה קדושה ★

"מסורת בידינו מפי זקנים שקיבלו מהקדמונים, כי איש אשר יקיים מצוות פדיון בנו בכורו כדוין (אחר חודש ימים מיום לידתו), וייתן לו חמישה סלעים בשמחה שיהיה לו לגמרי, שלא יחזיר הכהן שום דבר בשום אופן, יהיה בטוח שהילד יחיה וינצל מפגע רע ומפגע חולי הילדים ויגדל ויהיה לאיש".

3 כתב רבנו 'כף החיים' (סי קלד') סגולה לאישה שתלד ברווח ובקלות, שבחודש התשיעי להריונה יעשה הבעל פתיחת ההיכל בבית הכנסת ויפתח את שתי דלתות ההיכל ויאמר: "רבנו של עולם כמו שפתחתי את ההיכל בקלות, כך יצא הוולד בנס".

להתבגר = להתגבר!

"מי-האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב. נצור לשונך מרע, ושפתוך מדבר מרמה. סור מרע ועשה-טוב, בקש שלום ורודפהו". אחד הדברים שהכי חשובים לנו בחיים - אלו החברים שלנו. כל אחד מאיתנו צריך משהו, שהיה לו עם מי לדבר, על מה לדבר, עם מי לחוות חוויות וללכת לטייל וגם ללמוד ביחד לפעמים. הקב"ה טבע בתוכנו את הצורך להיות חברתיים ובעלי משמעות בחברה.

אחרי שהחלטנו להתחזק ולקרב את עצמנו לקב"ה ולאהבתו אלינו, מוטל עלינו, איך לא, לשמור על הפה ולהימנע כמה שיותר מלשון הרע ורכילות. קל? לא כל כך. הרי כחלק מהיותנו בחברה שבה אנחנו רוצים להביא את עצמנו הכי טוב, אנחנו רוצים לפעמים להגיד את דעתנו, להיות אלו שמצחיקים ושכולם מתחברים אליהם, או בקיצור, להיות עד כמה שאפשר במרכז החברתי, מי פחות ומי יותר. בסופו של דבר, אף אחד לא רוצה להישאר בחוץ, גם אם אנחנו אנשים שאוהבים להיות עם חבר או שניים ולא במרכז העניינים של החברה הכללית, כל אחד מאיתנו הוא חלק ממעגל חברתי מסוים.

אבל נתאר לעצמנו סיטואציה שיכולה לקרות במעגל חברים: "וואי, איזה מצחיק, אחרי השיעור המורה לא שמה לב למדרגה ונפלה כל הדרך למטה, נו (פונים אליך), אתה היית הכי קרוב אליה, ספר איך זה היה נראה". מצד אחד, איך בא לי לעשות חיקוי שלה, ושכולם יצחקו (עוד אחרי שהיא סימנה שלא עשית שיעורים)... ומצד שני, רגע...



עידן נג'אר

המדריך למתמודד לשון הרע. אסור לחקות אנשים או להשפיל אותם בחברה, זו הלבנת פנים! כולם מחכים לחיקוי שלך, ואתה בדילמה, ולא יודע מה לעשות. אם אנחנו חכמים - נמציא לנו תירוץ למה לא, גם אם זה קצת יבאס את החברים ומקסימום יתאכזבו מאיתנו.

אם ניפול בלחץ החברתי - הרי שציערנו לא רק את המורה, אלא את הקב"ה בפרט. אחרי כל מה שהקב"ה נותן לנו ואוהב אותנו, צערנו אותו ואכזבנו. אולי זה היה כיף להיות מקובל לרגע אחד, אבל להשפיל יהודי, לאכזב את הקב"ה ולוותר על הכבוד של עצמנו, זה באמת היה שווה? לפעמים,

כשאנחנו רוצים להגיע אל האמת ואנחנו עומדים במבחן החברתי, שבו אנחנו רוצים לתפוס את שני הקצוות יחד - גם מקובלים וגם "צדיקים", אנחנו מגלים שזה לא בדיוק אפשרי. למעשה - אי אפשר לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה.

אנחנו נדרשים לעשות חשבון נפש ולבדוק, מה יותר חשוב לי - להתקרב לקב"ה ולהיות יהודי טוב יותר, או המקובלות בחברה ושמא

יתרחקו ממני. קבלנו אתגר במתנה, לדעת לבחור באמת, ולדעת באמת מי הם החברים שלנו וכמה אנחנו מקדמים אותם והם אותנו. אם הם מכשילים אותנו והופכים אותנו לאנשים טובים פחות, מכובדים פחות ובעלי יושר פחות, אז אולי הרווחנו קצת כבוד, אבל האם הם באמת חברים? האם הם הופכים אותי לאדם טוב יותר, כמו שאני רוצה להיות - או לא? האם הקב"ה שמח בי שאני איתם? מי האיש החפץ חיים? זה שיאהב לראות, לדבר ולעשות טוב בעולם של הקב"ה ושל עצמו.

שער הרחמים



הרה"ק זצ"ל ר' יצחק ב"ר אברהם

להם לאוכל ושתייה. והנה, לפני כמה שנים ראתה אשתך כי הסולם הקטן המונח לאפרוחים הקטנים על מנת שיוכלו לעלות בו ולשתות מקערת המים, גורם לבלאגן ולכלוך רב, והוציאה אותו משם.

מאותו רגע, האפרוחים הקטנים לא הגיעו לכלי המים והחלו להיות בצער רב, וסובלים מצימאון.

דע לך, כי באותו יום עלה צפצופם של האפרוחים השמימה לפני הקב"ה, ובשמיים החליטו כי בעקבות הצער שגרמה רעייתך לאפרוחים – עליה להיות עקרה, למרות שלא עשתה זאת בכוונה. מאז ועד היום, זעקת וכאב האפרוחים עומדת בשמיים ועוצרת את הילדים הנוספים הצריכים לרדת לעולם לביתכם."

שמע זאת היהודי והזדעזע: "כיצד נוכל לתקן זאת ולהסיר את הקיטרוג מעל ראשנו?", אמר בדמעות שלישי. "רק אם תחזירו את הסולם אל קערת המים שבלול – יפתח צינור השפע בחזרה לחייכם", אמר לו האר"י הקדוש ופנה לדרכו. רץ מהר בעל הבית אל סולם המים הקטן והישבו למקומו הקודם.

מיד ראה כיצד האפרוחים שהיו באותה העת בלול החלו לקפץ באושר ולשתות מים.

לאחר פחות משנה חבקו הזוג בת ראשונה אחר שנים רבות של עקרות, כשאליה התלוו אחים נוספים, שנה אחר שנה.

מסיים הקדוש בעל 'קב הישר' את המעשה וכותב: "ללמדך כי ה' יתברך פוקד ומשגיח על כל בריה שבעולם, ואף על בעלי החיים ומרחם עליהם, ועל כן הוא מעניש את המצערים אותם". (זפריו מתוק' שמות) ה' הוא בעל הרחמים וכי הוא מקפיד על המתאכזרים על בניו ואף על בריותיו, וכל המרחם על בריותיו מרחמים עליו משמים.

ה'חרדים': "היה זה בתקופת האר"י הקדוש. אחד מהיהודים החשובים בקהילה, אשר היה איש תם וישר, שמע על בואו של האר"י הקדוש לעיר וביקש ממנו לשהות בביתו.

הסכים האר"י הקדוש, והלה כיבדו בכבוד גדול כראוי לאיש אלוקים קדוש.

לאחר כמה ימים, כשסיים האר"י הקדוש את שליחותו, הודה לבעל הבית מקרב לב ואמר לו: "אמור נא לי בבקשה, כיצד אוכל להשיב לך טובה על כל מה שעשית בעבורי?". בעל הבית חייך ואמר: "רבנו כל זאת עשיתי מאהבה ולשם שמיים, איני חפץ בתמורה."



אך האר"י, הפציר בו שיקבש. או אז, השפיל את פניו לקרקע ואמר לאר"י בצער: "ישנו דבר שמעיק עליי מאוד. לאחר החתונה נולדו לנו כמה ילדים טובים ובריאים ב"ה. אך מאז, הפסיקה אשתי לפתע ללדת ונעשתה עקרה. הרופאים אמרו לנו כי עלינו להסתפק בילדים שחנן אותנו ה', וכי לעולם לא יהיו לנו יותר ילדים. קשה לנו מאוד מכך ואנו משתוקקים לדבר זה."

האר"י הקדוש עצר לכמה רגעים, וואמר לו: "בוא ואגלה את הסיבה שמשמיים עצרו לך ולאשתך את האפשרות לזכות בעוד ילדים. כידוע לך, כי לכל מאורע שמתרחש בחיינו, יש סיבה רוחנית שנגרמה ממעשינו.

בתחילת חייכם גידלתם בחצר לול תרנגולים לצורך פרנסה, כשאתם דואגים

אל מעונו של מרן הגאון ר' שמואל וואזנר זצ"ל הגיעו בעלי מושבים דתיים המגדלים לולי תרנגולים כששאלה בפייהם: "כל בעל לול יודע כי כאשר מגיעה התרנגולת לזקנותה היא מפסיקה להטיל ביצים. אלא שלאחרונה גילו החוקרים שיטה מיוחדת כיצד לגרום אף לתרנגולות הזקנות לשוב ולהטיל ביצים בכמויות נכבדות, הנקראת "נשירת הנוצות". ומדוע? שיטה זו מגלה כי אם יעצרו את נתינת המזון למשך 10 ימים לתרנגולת הזקנה שהפסיקה להטיל ביצים, ויתנו לה רק מים, יקרה דבר מעניין: הנוצות שעל גופה נושרות לחלוטין ותחתיהן יצמחו נוצות חדשות, ואז מיד מקבלת התרנגולת הזקנה כוחות חדשים כבצעירותה וחוזרת היא להיות להטיל ביצים כאילו נולדה מחדש.

כך נהנים בעלי הלולים מייצור רב וכפול של ביצים, אלא, שהרעבת התרנגולות למשך זמן של עשרה ימים גורמות להם צער רב והם נעשות חלשות, ואף ישנן כאלה שלא שורדות ומתות. כעת, שאלתם היא האם מותר להם לעשות כדבר הזה?".

מרן הרב וואזנר ענה להם ואמר: "דעו לכם, כי כל דבר שיש בו צורך הכרחי לאדם הינו מותר ואין בו צער בעלי חיים, כמו לשחוט הבשר על מנת לאכול, להעמיס משא על החמור וכדומה. אלא, שאם מדובר בצער כזה שיש בו אכזריות לבהמה, כמו במקרה הזה – אסור לחלוטין. ומדוע?... מפני שכתב הרמב"ם: "אין האכזריות והעזות מצויה אלא בעכו"ם עובדי ע"ז, אבל עם ישראל, זרעו של אברהם אבינו, אשר השפיע עליהם ה' את התורה, רחמנים הם על הכל, ועל כן ציוונו ה' לרחם על בריותיו".

סיפר בעל 'קב הישר' (פ"ז) בשם הקב"ה הוא אב רחמן והוא מבקש מאיתנו להתנהג ברחמים על בריותיו, וזאת מפני שכל צער שגורם האדם בחייו לאיזו בריה בעולם, עולה אותו צער השמימה ומקטרג על אותו אדם שאף עליו לא יחמלו ולא ירחמו, על כן, מיד כאשר האדם משנה דרכו ומרחם על בריותיו של ה' – מיד נפתח לו פתח הרחמים מהשמיים.

הקב"ה הוא אב רחמן והוא מבקש מאיתנו להתנהג ברחמים על בריותיו, וזאת מפני שכל צער שגורם האדם בחייו לאיזו בריה בעולם, עולה אותו צער השמימה ומקטרג על אותו אדם שאף עליו לא יחמלו ולא ירחמו, על כן, מיד כאשר האדם משנה דרכו ומרחם על בריותיו של ה' – מיד נפתח לו פתח הרחמים מהשמיים.

מי נולד מביזיונות?

התענית נה"ג

– המשך מעמוד 3 –

כל חג הסוכות הוא לא יצא מחדרו וקיבל את הדין באהבה. והנה, בשעה טובה ומוצלחת הסתיימו ימי הבידוד בליל שמחת תורה. כעת מותר לו לצאת כאחד האדם ולשמוח בשמחתה של תורה. הוא מגיע לבית הכנסת, ואז לפתע, אחד המתפללים שידע על כך שהינו חולה קורונה, אך לא ידע כי תמו ימי הבידוד, חשב לעצמו כי ודאי הוא התיר לעצמו לקצר את הבידוד ויצא לפני הזמן.

אותו מתפלל ניגש אליו לעיני כל המתפללים וצעק עליו בקולי קולות: "פושע! נוכל! באת להביא עלינו חולאים ומחלות! יצאת מהבידוד לפני הזמן ובאת לסכן את המבוגרים שבינינו. רשע, תסתלק מכאן מיד!". אותו יהודי מסכן לא ידע את נפשו מרוב בושות וצער – הרי רק אמש בלילה תמו ימי הבידוד, אך כיצד הוא יוכיח זאת לנוכח הצעקות והבושות הנוראיות שעושה לו אותו מתפלל. אומלל ומושפל, ראה כי אין מאמינים לו ועזב את בית הכנסת האהוב עליו. במוצאי שמחת תורה, מתקשר אליו אחד מאנשי השכונה ואומר לו: "שמעתי על מה שעברת בבית הכנסת אמש, ואני מאמין לדבריך. אני בטוח ששמרת על הכללים ויצאת מהבידוד כראוי.

ולכן, אני מבקש ומתחנן שתמחל ותסלח לאותו אחד שבייש אותך שלא בצדק, ואת זכות קבלת הבושה באהבה – בבקשה תקדיש לרב שלמה סמסון מבני ברק, השוכב בבית החולים מורדס ומונשם עקב הקורונה כבר שלושה שבועות.

לא פשוט למחול על ביזיון כזה, אך כיוון שהכיר את ר' שלמה סמסון וריחם עליו, התהפך לבבו ואמר: "אני מוחל לפוגע בלב שלם, ומזכה את שכר הביזיון והבושה לר' שלמה שיבריא בקרוב!". רבותיי, לא יאומן כי יסופר!

חלפה פחות משעה, ולפתע פתאום מצלצל הטלפון בבית משפחת סמסון, ועל הקו – צוות בית החולים. 'הוא התעורר, הוא מדבר!' – בישרו בעליזות, וכעבור פחות משעה נוספת כבר התקשר



ר' שלמה בעצמו לביתו, וביקש שיביאו לו את המשקפיים.

בני המשפחה היו המומים, הם ראו תחיית המתים של ממש לנגד עיניהם!

והנה כי כן – הוא מדבר בטלפון! ולא עברו ימים אחדים עד ששחרר מבית החולים בריא ושלם, מהלך על שתי רגליו, מעשה ניסים ממש.

הרי נזכור ונשנן – בזכות מה נולד מרדכי שהיה חלק גדול מהישועה של ישראל? – אומרים חז"ל (מגילה יב:) כי מרדכי הצדיק

(בן יאיר בן 'שמעי') נולד רק בזכות שדוד המלך העביר על מידותיו ונמנע מלהרוג את 'שמעי בן גרא' שקילל אותו. הוא קיבל הקללות באמונה 'כי ה' אמר לו קלל', ובגלל שהעביר על מידותיו ולא הרגו, נולד משמעי את מרדכי שהצמיח הישועה לישראל והצילם מגזירת המן הנוראה.

את הסיפור הבא סיפר מגיד ה מישרים הרה"ג רבי שלמה לווינסטיין שליט"א, ששמע זאת מפי אברך שהיה עד למעשה: "המתנתי מחוץ לחדרו של הגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל.

בעת שהמתנתי, שמע מתוך החדר צעקות רמות, אדם זועק על עוול שפלוני עושה עושה לו ומבקש מכתב מהרב, אולם הרב מסרב לכתוב מבלי לשמוע את הצד השני.

הלה מתקומם וזועק כי הצד השני אינו צד אלא אדם רע ומרושע, אולם הרב בשלו – דיין צריך לשמוע את שני הצדדים.

לנוכח זאת התקומם הזועק, והחל צועק על הרב ופוגע בו במילים קשות שאסור לחזור עליהן, ולבסוף – הלם על השולחן חבטה עזה, ויצא מהחדר בטריקת דלת קולנית, תוך שהוא מוסיף לצעוק בגנותו של הרב.

האברך שהמתין נכנס אחריו, והבחיך כי רבי ניסים יושב רגוע ושלו, לא ניכרת עליו כל סערת נפש. הוא לא הצליח לעצור בעצמו ושאל: 'הרי שמעתי מה היה כאן אך לפני רגע, כיצד הרב שותק על הביזיונות שספג? כיצד הרב כה רגוע ושלו לאחר ששמע מילים שכאלה מוטחות בו?'

חיידך הרב קרליץ והשיב: 'אני תמה על דבריך. הרי אם נהגתי שלא ביושר – הבעיה הכי קטנה שלי היא הצעקות שספגתי (הבעיה הגדולה שאולי נהגתי שלא ביושר). ואם נהגתי ביושר – אז אני מכובד במקום הנכון, בשמים, גם אם כאן מאן דהוא מרשה לעצמו לבזות אותי. למה לי להילחץ מפגיעותיו של אדם, שכן אם איננו צודק – זו הבעיה שלו, לא הבעיה שלי בכלל'. ביזיונות מבטלין את כל הצרות!

העלון מוקדש לעילוי נשמתם של הגאונים והצדיקים

מון הרב חיים קנייבסקי זצ"ל והרה"ג שמעון חירארי זצ"ל

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן ואמן!

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: הרב רוני בן אורלי, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו.

ליזיווג הגון: בן בן נאוה, אביגיל בת מול. לעילוי נשמת: ירדנה בת שדרה שושנה, הרב חיים בן מלכה, גרציה בת אודט עליזה, יוסף בן זוהרה.

לתגובות: 052-7151858

רחוב משה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

מידה מדוע דוקא המן היה מי שהציע להרוג את ושתי אחר שלא הקשיבה למלך?

8) Call 052-7151858
9) Call 052-7151858
10) Call 052-7151858
11) Call 052-7151858